

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobkyně: nezletilá **E. M.**, narozená dne X,
zastoupena matkou A. S., narozenou dne X,
státní příslušnice X,
obě bytem P.,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-104/LE-LE05-LE05-2020 ze dne 10. 11. 2020,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně dne 10. 9. 2020 podala prostřednictvím své matky žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žádost odůvodnila potřebou operace rozštěpu patra, která je finančně nákladná. Matka žalobkyně se navíc rozešla s manželem, takže zůstane sama na celou domácnost složené z žalobkyně a dvou dětí.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

2. Žalovaný zamítl žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. V průběhu správního řízení vyplynulo, že důvodem žádosti byla úhrada operačního zákroku u žalobkyně z veřejného pojištění. Jedná se o odstranění vrozeného rozštěpu patra. Tato skutečnost nesouvisí s bezpečností situací v zemi původu žalobkyně, tj. v X. V jejím případě tedy lze X nadále pokládat za bezpečnou zemi původu podle vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců. Operace rozštěpu patra se v X provádí a na doporučení praktického lékaře je specializovaná lékařská péče hrazena z Fondu zdravotního pojištění.
3. Proti rozhodnutí žalovaného brojila žalobkyně žalobou. V ní namítala, že žalovaný řádně nezjistil skutkový stav, když nevzal do úvahy všechny rozhodné skutkové okolnosti, a to především ve vztahu k institutu humanitárního azylu. Ten může žalovaný udělit z důvodu zdravotního stavu žadatele. Žalovaný však pochybil, když důkladně nezkoumal zdravotní stav žalobkyně, ačkoli ta na něj ve svém tvrzení odkázala a nadto vlastní potíže doložila lékařskými zprávami. Napadené rozhodnutí neobsahuje srozumitelné odůvodnění, proč žalovaný neaplikoval § 14 zákona o azylu. Podle žalobkyně se při zamítnutí azylových žádostí pro zjevnou nedůvodnost posuzuje splnění podmínky pro udělení humanitárního azylu. Závěrem žaloby poukázala na nedostatečnou možnost léčby rozštěpu patra v X s tím, že správní spis vůbec neobsahuje informace o možnostech léčby.
4. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že u zjevně nedůvodných žádostí nehodnotí důvody pro udělení humanitárního azylu. Zákon o azylu v § 16 odst. 3 totiž ustanovení o humanitárním azylu výslovně vylučuje z posouzení.
5. V replice žalobkyně vytkla žalovanému, že se podrobně nezabýval zásahem do jejího rodinného a soukromého života, jakkoli ho k tomu zavazuje čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Zohlednit měl konkrétně, že žalobkyně ve své vlasti nemá již příbuzné a oba rodiče žijí po léta v České republice. Důvody pro neudělení humanitárního azylu nejsou totožné s důvody pro uznání té které země za bezpečnou. Zdravotní stav žadatele tedy s bezpečností země původu nemusí vůbec souviset.

Posouzení věci

6. Žaloba není důvodná.
7. Napadené rozhodnutí je založeno na uplatnění § 16 odst. 2 a 3 zákona o azylu, podle nichž se jako zjevně nedůvodná zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, *neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze*. Jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, *neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a § 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b*. Jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle odstavce 2, *rovněž se neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a*.
8. Žalobkyně nezpochybnila, že přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu. Netvrdila ani, že by prokázala, že X v jejím případě nelze za takovou zemi považovat. Jedinou námitkou jdoucí tímto směrem je tvrzení, že spis

neobsahuje informace o lékařské péči v X. To ovšem zjevně neodpovídá skutečnosti, a nehledě na to žalobkyně sama uvedla, že operace rozštěpu patra jsou v X prováděny (srov. č. l. 12, 27–30 správního spisu). Napadené rozhodnutí tak soud přezkoumal jen v té otázce, zda se žalovaný měl zabývat možným udělením humanitárního azylu či doplňkové ochrany.

9. Žalovaný se po právu nezabýval možnostmi udělení humanitárního azylu a doplňkové ochrany, protože toto posouzení je výslovně vyloučeno *první větou* § 16 odst. 3 zákona o azylu v případě humanitárního azylu a *druhou větou* § 16 odst. 3 zákona o azylu v případě hrozby vážné újmy a s ní související doplňkové ochrany. Humanitární azyl je čistě národní úpravou na zákonné úrovni, takže jeho použití může být zákonem zároveň i vyloučeno. Urychlení řízení u doplňkové ochrany pak je možné podle čl. 31 odst. 8 písm. b) a čl. 32 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU.
10. Pro přezkum napadeného rozhodnutí jsou nevýznamné námitky v replice, podle nichž žalovaný neposoudil doplňkovou ochranu ve vztahu k vážné újmě podle § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu, tedy mezinárodním závazkům ČR představovaným čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Jde o nový žalobní bod uplatněný po lhůtě k podání žaloby, tedy žalobní bod opožděný (§ 71 odst. 2 *in fine* soudního řádu správního).
11. V obecné rovině lze se žalobkyní souhlasit v tom, že důvody pro udělení humanitárního azylu i doplňkové ochrany podle § 14a odst. 1, 2 písm. d) zákona o azylu vůbec nemusí souviset se zemí původu (srov. ovšem rozsudek NSS č. j. 2 Azs 114/2018-30 ze dne 3. 5. 2018, č. 3751/2018 Sb. NSS, podle něhož občanu Ruské federace kuriozně nemůže být poskytnut humanitární azyl, protože mu údajně politicky motivované trestní stíhání hrozí pouze v USA, nikoliv v Ruské federaci). Neposouzení těchto důvodů jen proto, že země původu je bezpečná, tak je logicky odůvodnitelné pouze částečně (srov. důvody rozsudků KS v Plzni č. j. 60 Az 75/2019-33 ze dne 9. 10. 2020 a č. j. 60 Az 75/2019-81 ze dne 31. 3. 2021). Nemění to ovšem nic na výše uvedeném, tedy že posouzení humanitárního azylu může být vyloučeno zákonem, což se i stalo, a mezinárodní závazky ve smyslu § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu žalobkyně uplatnila opožděně.

Závěr

12. Rozhodnutí žalovaného tedy netrpí vytýkanými vadami řízení a jeho právní úvahy jsou v souladu se zákonem. Soud proto žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 23. dubna 2021

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.